

Le eno je potrebno

Dialog med generacijami je zaklad

Šestindvajsetega julija obhaja cerkev praznik svetih Joahima in Ane, staršev Device Marije, Jezusovih starih staršev. V njuni hiši je prišla na svet Marija in s sabo nosila skrivnost brezmadežnega spočetja; v njuni hiši je rasla ob njuni ljubezni in veri; v njuni hiši se je naučila poslušati Gospoda in slediti njegovi volji. »Sveta Joahim in Ana sta del dolge verige, ki je v družinski toplini posredovala ljubezen do Boga vse do Marije, ki je sprejela v svojem telesu Božjega Sina in ga dala svetu, dala ga je nam. To je dragocena vrednost družine kot privilegiranega kraja za posredovanje vere!« je poudaril papež Frančišek v Rio de Janeiru na svetovnem dnevu mladih. V svojem govoru je še dodal, da je praznik svetih Joahima in Ane tako v Braziliji kot v drugih deželah praznik starih staršev. »Kako zelo so pomembni v življenju družine za posredovanje človeške dediščine in vere, ki sta bistveni za vsako družbo! In kako pomembna sta srečanje in dialog med generacijami, predvsem znotraj družine.« Frančišek je spomnil še na Dokument Aparecide, ki pravi: »Otroci in ostareli gradijo prihodnost narodov: otroci zato, ker bodo nadaljevali zgodovino, ostareli pa zato, ker posredujejo izkušnje in modrost svojega življenja. Ta odnos, ta dialog med generacijami je zaklad, ki ga je treba ohranjati in gojiti!« je poudaril papež.

Papež Frančišek je še poudaril, kako pomembna je molitev, zlasti molitev *angelovo češčenje*, ki mu v Braziliji pravijo Marijina ura. Moli se ob treh pomembnih trenutkih dneva, ki zaznamujejo ritem naših vsakdanjih dejavnosti: zjutraj, opoldne in ob sončnem zahodu. »Spominja nas na svetel trenutek, ki je spremenil zgodovino: na učlovečenje, na Sina Boga, ki je postal človek v Jezusu in Nazareta.«

Papež nas opominja, naj se med molitvijo čutimo kot ena velika družina in se obrnemo na Marijo s prošnjo, da bi varovala družine, jih naredila za ognjišča vere in ljubezni, kjer se bo čutila prisotnost njenega Sina Jezusa.

Kako naj živimo te besede v adventu? Tako, da bomo tudi skušali rasti v medsebojni ljubezni znotraj naših družin, v vsakdanjih dogodkih, v vsakdanjem delu, obveznostih in dolžnostih. Najdimo čas in odkrivajmo nenadomestljivo vlogo naših dedkov in babic vsaj tam, kjer jih še imamo.

Pripravila Leonida

SVETNIKI – BOŽJI PRIJATELJI

SVETI JANEZ, apostol in evangelist

Apostol Janez Evangelist goduje 27. decembra po katoliškem koledarju oziroma 8. maja in 26. septembra po pravoslavnem.

Na slikah je Janezov razpoznavni znak orel. Na skupinskih slikah je pogosto edini golobrad (ker je bil najmlajši od apostolov).

Sv. Janez, Jezusov najljubši učenec, je dopolnil poročilo treh evangelistov in na otoku Patmosu v Egejskem morju napisal preroško knjigo nove zaveze: Razodetje. S pregnanstva na tem otoku se je vrnil v Efez v Mali Aziji ter umrl v visoki starosti.

Janez je bil sin Zebedeja in Salome ter brat apostola Jakoba Velikega. Skupaj z bratom in očetom se je preživljal z ribolovom na Genezareškem jezeru. Janez in Jakob sta bila najprej učenca Janeza Krstnika, potem pa ju je Jezus povabil med svoje učence. Jezus jima je dal tudi vzdevek **Boanerges** – sinova groma.

V evangelijih je Janez zelo pogosto ob Jezusu v odločilnih trenutkih: pri Jezusovem spremenjenju, na vrtu Getsemani, ob križanju ipd. Pri zadnji večerji je sedel tik ob Jezusu in slonel na njem. V Janezovem evangeliju ime »Janez« ni nikoli omenjeno, pač pa pogosto nastopa »učenec, ki ga je Jezus ljubil«. Tradicionalno se verjame, da je Janez s temi besedami opisoval sebe.

Jezus je na križu izročil Janezu v varstvo svojo mater Marijo. Janez je ostal v Jeruzalemu približno do leta 60, potem pa je odpotoval v Efez, kjer je začel ustanavljati lokalno krščansko skupnost. Nato je deloval v Mali Aziji, nekaj časa pa je preživel tudi na otoku Patmosu, kjer naj bi napisal Razodetje. Doživel je visoko starost in umrl naravne smrti okoli leta 101 – kot zadnji od dvanajsternih apostolov (bil je tudi najmlajši med njimi).

Pripravila Marica

LITERARNI KOTIČEK

MIKLAVŽEVA

Ej, svetnik častiti,
v dolgi sivi bradi,
angel je ob desni,
a hudobec zadaj.

S kljukasto zavitim nosom
zlobno prikimava
in z verigo težko
stalno porožljava.
Rad bi nas po vrsti
v koš nahrbtni spravil,
z brezovo metlico
naše grehe zdravil.

Marija Žerjal

Vroč kostanj ali otroška iskrenost

Jesen je v globokih in blatnih škornjih zakorakala po deželi. Iz delčkov prsti, ki se je odkrušila, je dišalo po oračevem potu. Ta jo je skupaj z žitom v zgodnji setvi posejal na plodna tla. Obarvala je gozdove v zlatordečo barvo, da so blesteli. Obložena z vseh strani z zrelim sadjem in poljskimi pridelki, je ponosna hodila. Obdarjala je vse in vsakogar, če se je vsaj malo potrudil, da je z vej nabral ali se sklonil in s tal pobral njene dobrote. Ta letni čas je zaznamovan z izobiljem. V skladu s tem so vaščani priredili kostanjev piknik.

Hribovita pokrajina, poseljena z lepimi vasmi, poraščena z mogočnimi kostanjevim drevesi, ki so se združevali v gozd, je naravnost vabila ljudi

z vseh strani. Ta dan se je narava kopala v soncu. Na vsakem hribu v vsaki vasi je stala cerkev, ki je slehernem sprehajalcu pošiljala objem. Ljudje so se v skupinah in posamezno sprehajali po hribu. Pod kostanjevimi krošnjami so nabirali kostanj ter s pogledi na prekrasno pokrajino in njeno okolico pili nebeško lepoto. Bogato pripravljene stojnice pridnih gospodinj so se vrstile in vabile v pokušino. Na prvi so ponujali sladice iz kostanja, vseh vrst, noben sladokusec ni mogel mimo praznih rok. Na naslednji je vabilo suho sadje, razne vrste domače marmelade, domačih sokov. Korak za tem je dišalo po sveže stisnjenem moštu. Zraven preše, iz katere se je iztekal mošt, je sedelo dekle ter mimoidočim ponujalo sladki sok. Z odra se je slišala glasba. Izvajalci so spodbujali prisotne, naj se zavrtijo v njenem ritmu. Odmev je segal daleč. Veliko skrbno postavljenih miz in klopi so zasedli ljudje, ki so si privoščili svojo pojedino.

Vesela trojica, držeč se za roke, je prispela k stojnici. Deček si je zaželel rogljiček, polnjen s kostanjevim nadevom. Polna usta in izboklina na ličku so pričali, kako mu tekne. Dedek si je vzel gobovo juho. Babico je zanimalo, kako je okusna jabolčna pita. Takoj se je lotila pokušnje. Usedli so se za prosto mizo. Za tem so si naročili merico pečenega kostanja, ga lupili in počasi jedli ter pri tem prijetno čebljali. Dve mizi od njih je sedela večja skupina ljudi. Njihov pogovor je postal tako glasen, da so preglasili ostale in pritegnili pozornost. Mlajša ženska iz te skupine je vstala in zmerjala sogovornika. Ta je odgovoril z enakim tonom: »Ti vedno vidiš samo svoje pravice, pozabljaš pa na dolžnosti.« Ostali so jima segali v besedo, vsak s svojo trditvijo in svojim prepričanjem. »Vsi imamo enake dolžnosti, ne glede na njeno odločitev, komu je kaj dala od svojega premoženja,« se je branil moški. Prepira ni mogel nihče od prisotnih iz skupine pomiriti, čeprav so poskušali. Otrok je začudeno gledal proti njim in poslušal. Ker ni razumel, za kaj gre, je vprašal: »Kaj se dogaja?« »Ah, nič posebnega, obmetavajo se z *vročim kostanjem*,« je z nasmehom razložil dedek. Otrok je stopil do mize prepirajočih se ljudi, si jih natančno ogledal, potem pa glasno rekel: »Jaz tukaj ne vidim *vročega kostanja*.« Na to izjavo otroka so vsi utihnili. Eden izmed udeleženi je tiho rekel: »Res je, tukaj ni *vročega kostanja*. Vsem je naša mati enako mati in sedaj je jesen njenega življenja. Ne dovolimo, da se ji jesen prehitro spremeni v zimo zaradi našega egoizma. Deček je zmignil z rameni. Vrnil se je k mizi, ne zavedajoč se svoje vloge pri prekinitvi prepira. Piknik pa se je nadaljeval v veselem vzdušju.

Zagorka

KOLIKO?

Koliko ljubezni je potrebno, da zraste dete?!
Koliko objemov, preden odkoraka v svet?!
Koliko svete bližine,
da more otrok zaslutiti, da je svet lep?!

Dajem ti ljubezen, sin moj,
in ti rasteš od te ljubezni.
Naj se širi tvoje srce,
da boš tudi ti znal in zmoget ljubiti
iskreno in srčno.

Objemam te, sin moj,
privij se v moje naročje
in napij se ljubezni za čas,
ko bodo nad tabo vihteli gorjačo
in ti pljuvali v obraz.

Bodiva skupaj v sveti bližini
za čas, ko naju ločijo nujne razdalje,
da ovita v mehko sprejetosti
ne pozabiva, kako nama utripa srce.

Tadeja

Še nekaj »cvetk« mojih otrok ...

Martin (4 leta) se nekaj trudi narediti, a mu ne gre od rok. Pri tem stoka in jamra. Rečem mu: »Bo treba malo potrpeti.« On pa vzklikne: »Ja, saj trpim!«

Matej (4 leta): »Mami, kaj je *poezija*?« In še preden odprem usta, da bi mu odgovorila, on pametno pohiti z odgovorom: »Aja, to je najbrž takrat, ko se pojeziš na nekoga.« Od takrat je večkrat moja »pojezija«.

Tadeja

Danes se bom posvetila melisi – zdravilni rastlini, ki jo zeliščarji zelo cenimo, saj nas s svojim vonjem, nežnim okusom in učinkom vedno nekako potolaži. Melisa nežno diši po limoni in tako nežni so tudi njeni listi.

Zanimivo je, da meliso in meto veliko ljudi zamenjuje, a melisa je samo ena – melisa.

Sama skrbno nabiram melisine liste in jih sušim za mešanico čajev. Melisa mi velikokrat ponagaja, saj listi zelo radi postanejo pikasti od rje in niso več dobri za čaj.

Meliso torej nabiramo tik pred cvetenje in tako kot vse zdravilne rastline v suhem vremenu, okrog poldneva, ko ima največ eteričnega olja.

Meliso gojimo doma na vrtu, v naravi je ne poznam.

Na Primorskem spomladi nabirajo meliso in jo dajo v palačinke. Melisi rečejo srčno zelje in jo tudi zelo cenijo. Seseključano meliso lahko damo v kisló smetano in naredimo namaz. S črnim kruhom je odlična za naše zdravje in počutje.

Čaj iz melise lahko pijejo dojenčki, doječe matere, torej vsi od rojstva do konca življenja.

Melisa pomirja, pomaga pri nespečnosti, Če smo razburjeni, če imamo krče, drisko, če nas napenja, če imamo težave z želodcem, če smo preutrujeni, si skuhamo čaj iz melise,

Pri nespečnosti melisinemu čaju dodamo še malo baldrijana in hmeljeve storžke. Ker je hmelj zelo grenak, ga vzamemo le manjši del, meliso pa večji del. Pred spanjem je dobro vzeti še malo žličko medu. Medu ne damo v čaj, ampak ga počasi polizemo in s čajem poplaknemo. Prav bi bilo, če poskusimo s čaji prej, predno posežemo po uspavalih. Čaji nas ne zasvojijo, pomirijo pa zelo hitro.

Že Paracelsus je zapisal: »Izmed vseh stvari, ki jih ustvarja zemlja, je melisa najboljša rastlina za srce.«

Če razmišljamo o zgornji misli, vemo, da je le mirno srce telesu prijazno. Ampak življenje ni idealno, zato naj končam s stavkom iz Svetega pisma stare zaveze:

»DOVOLJ JE DNEVU LASTNA TEŽA.«

Morda za ostale probleme res potrebujemo malo melisinega čaja, da poplaknemo težave iz sebe.

Metka R.

SPOMINSKE DROBTINICE

Duhovna obnova katoliških domov

Tretjega decembra smo se zaposleni v Domu Marije in Marte odpravili na duhovno obnovo katoliških domov, ki je bila v Domu sv. Katarine v Mengšu. Srečali smo se zaposleni iz Doma Talitakum iz Postojne, Janeza Krstnika iz Trnovega, Doma Sv. Terezije Videm Dobropolje, Sv. Martina iz Srednje vasi pri Bohinju ter mi in naši gostitelji.

Srečanje smo malo zamudili, saj je bil ravno tisto popoldne pogreb Terezijine mame in smo se še prej poslovili od nje. Terezija je bila ganjena, ko nas je videla – cel mini avtobus nas je bilo. Naj ji bo Gospod milosten plačnik, njeni domači pa naj ne izgubijo upanja. Ne smemo pozabiti: Bog je vedno zvest; Bog je vedno zvest do nas.

Srečanje je vodil jezuit, p. Miran Žvanut. Popeljal nas je skozi dve temi: duhovna govorica telesa in identiteta doma in kaj lahko sami naredimo za to, da bi bili v tej dejavnosti zares dobri.

Nekaj misli smo zapisali:

- »Srečni smo lahko samo, če bomo bolj in bolj podobni Jezusu.«
- »Stebri krščanskega duhovnega življenja so: molitev, post, miloščina.«
- »Vsak dan bi se morali zahvaliti možu/ženi vsaj za eno stvar.«
- »Išči tisto, kar je lepega na človeku.«
- »Naučite se najti v sebi nekaj pozitivnega.«
- »Naučite se pohvaliti sebe in drugega.«
- »Ne primerjaj se z drugimi, bodi to, kar si.«
- »Misli dobro in pozitivno do sebe, ne bodi najprej samo kritičen.«
- »Učite se pohvaliti drug drugega.«
- »Razprimo roke in bodimo odprti do drugih ljudi; bolnih, osamljenih, onemoglih.«
- »Philokalia – ljubezen do lepote je zbirka besedil, napisanih med 4. in 15. stol. duhovnih mojstrov vzhodne krščanske kontemplativne, asketske tradicije. Prvič objavljeno v grščini l. 1782.«
- »Samo srce, ki je popolnoma izgorelo, je sposobno ljubiti.«
- »Lepota bo rešila svet.«

Po predavanju je sledila sv. maša v kapeli Doma in agape. Srečali smo tudi župnika Srečka, ki biva v tem domu, nekaj delavk pa si je tudi ogledala sobe – zelo so lepe.

LJUBI TAM, KJER SI,
LJUBI TISTE, KI SO TAM,
LJUBI TAKO, KOT NAS JE NAUČIL JEZUS KRISTUS;
IN SVOJEGA BLIŽNJEGA KOT SAM SEBE.

Leonida

ČAJANKA

Petek, 6. december ob 15. uri. V bistvu je bilo srečanje stanovalcev in svojcev. A moj prvi vtis je bil, da novica pri stanovalcih ni vzbudila posebnega navdušenja; zdelo se mi je, kot da jim je vseeno, če sploh je. Pa vendar vem, da si globoko v sebi vsak želi nekoga izmed svojih ob sebi, predvsem je tu nezavedno prisoten strah, ali si bo kdo vzel čas zame in prišel. Da, preveč je ČE-jev, pa tega nihče ne prizna. Gotovo bomo teh ČE-jev deležni prav vsi.

Veliko truda zaposlenih je bilo potrebno, da smo vse stanovalce pripravile, posedle na vozičke in pripeljale v Jožefovo dvorano. Razvozile smo jih okoli lepo okrašenih mizic.

Med njimi sem čutila nemir, tišino; pogledi so bili negotovi in usmerjeni proti vhodu. Iz minute v minuto je prihajalo več svojcev. Obrazi so žareli in povedali: „Prišla je, prišel je, vzel si je čas zame!“ Kako malo je potrebno za srečo: spiti skupaj čaj in se posladkati; čutiti bližino nekoga, ki ga imaš rad. Čutilo se je dobro razpoloženje v dvorani, ki je bila polna ljudi, mizice pa polne dobrega peciva iz naše kuhinje.

Bila sem srečna, ker sem čutila srečo mnogih. Ko sem potem neko gospo pripravljala k nočnemu počitku, je dejala: »Kako je bilo danes lepo, lahko bi bilo vsako nedeljo tako!«

Vilma

ZAHVALA

Teden, v katerem je izšel novembrski članek, je bil teden mojih velikih notranjih bojov, preizkušenj, žalosti, kajti svoj nepričakovan boj za življenje je izgubljala moja zlata mami. To je bil teden, ki ni imel konca, bil je teden brezčasnosti, bolečine. A v tem tednu sem spoznala, da v svoji stiski, žalosti nisem sama. Obdana sem bila z zlatimi sodelavci, ki so mi stali ob strani. Vsaka topla beseda je bila kot opoj za ranjeno dušo. Hvala vam zlate sodelavke, sodelavci za ganljiva sporočila, klice, prijetne, tople, pomirjujoče pogovore. Hvala tudi stanovalcem doma, ki ste me bodrili, razumeli. Hvala za vse vaše molitve, v katerih ste se spominjali in prosili za mamino zdravje. Žal ji ni uspelo, a kljub vsemu nikoli ne bo pozabljeno. Mami je imela zlato srce, a ravno srce je nepričakovano končalo njeno življenjsko pot.

Še posebno pa bi se rada zahvalila gospodu Janezu Kompare, za tiste odločilne besede, ki so omilile najhujšo bolečino. Hvala tudi sestri Leonidi za vse razumevanje glede delovnega časa, odhodov v bolnišnico, popravljanjem razporeda. Metka tebi posebno hvala, ker si bila v težkem tednu največ z menoj. Da si poslušala moje težave, gledala solze. Bila si mi močan steber opore. Vsaka tvoja izrečena beseda me je pomirjala. Hvala ti, ker sem v teh dnevih lahko delala, saj so težki, neskončni dnevi minevali malo hitreje. Peter tebi hvala za vse molitve v kapeli, za vso pomoč. Velika Hvala celotnemu kolektivu kuhinje. Ko je bila stiska najhujša, sem odhitela v kuhinjo. Vonj po kuhi me je spominjal na domače ognjišče, na mami. Vedela sem, da neskončno veliko izgubljam.

In v novembrski številki, sem napisala kratek članek o našem izletu po Dalmaciji. Nekaj stavkov sem napisala tudi o mestu Mostar, med drugim tudi tega: »...Prekrasno mesto, prekrasna narava, predvsem pa sem si to mesto zapomnila po šalih, ki so neskončno raznoliki, lepi mehki, topli. Sama si ga žal nisem kupila, kar še danes močno obžalujem ...« Sodelavka Silva, ki je bila tudi na tem izletu, je članek prebrala. In v mojem tednu bolečine, mi je podarila svoj šal, ki ga je kupila zase. Ta šal me bo vedno spominjal na mami, na njeno toploto, mehkobo, nežnost. Bila je bistra učenka, izjemen matematik, a je družino postavila pred svojo kariero. Dala mi je življenje neizmerno toplo, lepo otroštvo, mladost. Zapustila me je nepričakovano, prezgodaj, ko je bila še polna načrtov za prihodnost. In ko mi je hudo, se močno zavijem v ta šal.

Mehkoba in toplota me popeljeta v čas, ko sem se tako prijetno, varno počutila le v maminem naročju.

Mami sem premalokrat rekla hvala, premalo sem bila hvaležna za vse, kar mi je dala. To vem šele sedaj, ko je ni več. Tega sebi ne bom nikdar oprostila. Mami oprosti mi in Hvala, Hvala ti za vse. Moram ti povedati, da te imam neskončno rada, kajti kot pravi znana misel »Even Angels need love«, ali Celo angeli potrebujejo ljubezen. »Zato ni nikoli prepozno reči nekemu rad te imam.

Vam še lahko izrečem Hvala dragi sodelavci in stanovalci. HVALA, ker ste bili in ste z menoj.

/Tekst ni lektoriran/

Terezija

*Pastirji, ki so čuvali črede zunaj na poljanah
in se gredli ob ognju,*

so prvi prišli do novorojenega Jezusa in ga počastili.

V tej božični noči še posebej čutimo božjo dobroto in ljubezen.

Polni hvaležnosti in veselja prosimo, naj bodo naša srca odprta za Jezusa.

*Naj vesela novica o Kristusovem rojstvu razveseli vse, ki so žalostni
in ki zaradi težav življenja obupujejo.*

Naj Novorojeni prinese mir v naša srca, v naše družine, v naš Dom.

*Dragi stanovalci in svojci želimo vam, da bi novorojeno dete začutili čisto blizu,
in naj vam deli svoj blagoslov v letu, ki prihaja.*

Zaposleni v DMM

AKTIVNOSTI V DECEMBRU

MEDGENERACIJSKE SKUPINE

- ❖ BETANIJA: sreda ob 15. uri v delovni terapiji Doma
- ❖ EMAVS: torek ob 15. uri v delovni terapiji Doma Marte
- ❖ MARIJA: sreda ob 15. uri v jedilnici Doma Marije
- ❖ MARTA: torek ob 15. uri v jedilnici Doma Marije

PONEDELJEK, SREDA, PETEK ob 7.10: telovadba v Domu Marije

TOREK ob 9. uri: vaje za spomin v kapeli Doma;

TOREK ob 10.30: vaje za ravnotežje v Domu Marte;

ČETRTEK ob 9. uri: ustvarjalna delavnica v delovni terapiji;

SOBOTA ob 10. uri: druženje s skupino Nazaret;

SREDA, 4. 12. 2013, ob 9. uri: vrtec na obisku;

PETEK, 6. 12. 2013, ČAJANKA v Jožefovi dvorani;

SREDA, 11. 12. 2013, bralna urica s knjižničarko;

SREDA, 18. 12. 2013, ob 10. uri: MPZ društva upokojencev Logatec;

PETEK, 20. 12. 2013, ob 15. uri: praznovanje rojstnih dni;

TOREK, 24. 12. 2013, 1. sveti večer;

SREDA, 25. 12. 2013, BOŽIČ: sv. maša ob 8. in 10. uri;

TOREK, 31. 12. 2013, 2. sveti večer - SILVESTROVO;

PETEK ob 10.30: sv. maša v kapeli Doma;

NEDELJA ob 10. uri: sv. maša v župnijski cerkvi.

Meni pa je dobro, da sem blizu Tebe, moj Bog.

Ps 73,28

DAMJAN VAHEN

AMALIJA OVEN

MARKO LADISLAV UDOVIČ

Blagor vam, ker ste se že tukaj veselili srečne večnosti.

RAZVEDRILLO

☺ Napisanemu imenu na črto pripišite pravi par

ROMUL in _____ JANKO in _____ KAJN in _____

ADAM in _____ PETER in _____ CIRIL in _____

TOM in _____ PEGAM in _____

☺ vpišite manjkajoče črke in dobili boste več vrst zelenjave!

CV__TA__A; P__PR__K__; ZE__E__A; B__Č__A;

Č__SE__; PA__AD__ __NI__.

SMEJALNICA

LENOBA

Črnogorec je po tridesetih letih zakona ubil ženo. Na sojenju ga sodnik vpraša: »Pa kaj vam je bilo, da ste po tolikih letih mirnega zakona ubili ženo?«

»Gospod sodnik, vsega je kriva lenoba.«

»Njena?«

»Ne, moja. Odlášal sem in odlašal in si vsak dan rekel, bom že jutri ...«

ŽIRAFI

Razred učencev se nahaja v živalskem vrtu. Jožek je posebno navdušen nad žirafami. »Pa bi imel tak vrat?« ga vpraša učiteljica. »Pri umivanju ne, pri kontrolkah pa z veseljem!«

REZERVNI DELI

Prašiča se sprehajata po ulici. Ko gresta mimo mesnice, eden vzklikne: »Poglej te norce, mislijo, da potrebujemo rezervne dele.«

Zbrala M. Č.

